

(Anglia); vicepreședinte: Peter Berghaus (R. F. Germania) și Istvan Gedai (R. P. Ungară); secretar: Kolbyorn Skaare (Norvegia); trezorer: H. A. Cahn (Elveția); membri consilieri: M. Bates (S.U.A.), E. Bernareggi (Italia), J. B. Giard (Franța) și O. Iliescu (R. S. România). Cu același prilej au fost aleși noi membri de onoare ai Comisiei internaționale de numismatică, printre care se numără binecunoscutul specialist român Bucur Mîrea. De asemenea, în cadrul aceleiași adunări generale s-a hotărît ca viitorul Congres internațional de numismatică să aibă loc la Londra în anul 1986, cînd Societatea regală de numismatică din Anglia va împlini 150 ani de la întemeiere.

Ziua de 12 septembrie a fost rezervată unei frumoase excursii oferite participanților de către organizatori, cu care prilej a fost vizitată zona prealpină din preajma lacului Thun și cîteva castele medievale din aceeași regiune. Printre eforturile comitetului se numără și organizarea, în holul universității, a unei reușite expoziții de carte, unde au figurat cele mai recente publicații de numismatică din lume. În rîndul acestora s-a situat și vol. II al revistei *Cercetări numismatice*, editată de Muzeul de istorie al R. S. României.

Specialiștii români prezenți la acest important congres s-au bucurat permanent de atenția colegilor lor din străinătate, cu care au stabilit contacte noi și utile, proiecte de colaborare și schimburi de publicații. Era în aceasta o dovadă în plus, exprimată și în alte împrejurări, a aprecierii deosebite de care se bucură cercetarea numismatică românească pe plan internațional.

C. Preda

SIMPOZIONUL ARHEOLOGIC AL FUNDAȚIEI *ALEXANDER VON HUMBOLDT*

În zilele de 25—30 noiembrie 1979 s-au desfășurat în Berlinul de vest, sub auspiciile *Fundației Alexander von Humboldt* din Bonn-Bad Godesberg, lucrările unei importante reuniuni științifice internaționale, la care au participat 72 de arheologi, istorici, epigrafiști și numiști, foști bursieri ai acestei fundații, provenind din 22 de țări. Tema simpozionului — *Palast und Hütte* (Palat și colibă) — a fost de o asemenea manieră concepută încît să poată constitui numitorul comun al unor contribuții din domenii diferite ale științei antichității. Sub acest motto, în chip voit romantic și totodată vag formulat, s-au prezentat numeroase comunicări (38 înscrise în program), tratînd problemele habitatului din vechiul Orient și din Europa, începînd din paleolitic și pînă la sfîrșitul antichității. În unele cazuri, autorii au prezentat rezultatele concrete ale săpăturilor lor, de mai mică sau mai mare amploare, altelei a fost însă vorba de încercări de sinteză, în care problema așezare-locuință a fost urmărită într-un context istorico-cultural mai larg. Și într-un caz și în celălalt, participanții au vădit aceeași preocupare pentru aspectele social-economice, politice și religioase ce se degajă din studiul așezărilor.

Lucrările s-au desfășurat în cadrul a trei secții: A. Preistoria Europei și Orientul antic; B. Epoca greco-romană; C. Antichitatea tirzie.

Din România a participat un numeros grup de cercetători, care au prezentat comunicări oglîndind cele mai noi progrese ale cercetării istorico-arheologice din țara noastră. Iată lista acestor comunicări (în ordine cronologică):

Petre Roman, *Modificări structurale ale tabloului cultural al Europei de sud-est în neoliticul tîrziu*;

Suzana Dumitriu, *Palate și colibe în colonia milesiană Istros*;

Constantin Preda, *Contribuția numismaticii la cunoașterea organizării social-politice a geto-dacilor (secolele III—I î.e.n.)*;

Mircea Babeș, *Despre modul de locuire al geto-dacilor în perioada anterioară cuceririi romane*;

Ion Ioniță, *Metodologie și interpretare în cercetarea unei așezări din epoca romană tîrzie și epoca migrațiilor de la Iași, România*;

Radu Harhoiu, *Cu privire la habitatul din România în secolele V—VI e.n.*

Din România a mai participat, fără comunicare, și Emilian Popescu.

De notat că alături de cercetătorii din diferite țări, foști bufsieri ai Fundației Humboldt, au prezentat comunicări din partea țării gazdă profesorii K. Narr (Münster), R. Hachmann (Saarbrücken) și W. Hoepfner (Berlin-vest), în timp ce profesorii B. Hrouda (München), A. Borbein (Berlin-vest) și J. Werner (München) au asigurat conducerea discuțiilor în cele trei secțiuni. Comunicările vor fi publicate într-un volum special, în pregătire la editura Ph. von Zabern din Mainz.

Putem afirma că, fără excepție, comunicările și intervențiile pe marginea lor au fost de un foarte ridicat nivel științific. În ciuda unei tematici foarte variate, discuțiile au relevat numeroase puncte de interes comun, care concentrează atenția cercetătorilor pe plan european. Comunicările românești au avut și ele darul de a stârni interesul participanților atât prin prezentarea aspectelor specifice istoriei și civilizației străvechi de pe teritoriul țării noastre, cât și prin tratarea acestor aspecte în contextul mai larg regional sau general-european al vremii lor.

În timpul șederii lor la Berlin, participanții la colocviu au fost primiți la sediul Institutului arheologic german, care a sărbătorit în 1979 un secol și jumătate de existență, de către președintele acestui renumit for științific, profesorul Werner Krämer. Ei au avut, de asemenea, ocazia de a vizita trei bogate muzee arheologice: Muzeul egiptean, Muzeul de antichități greco-romane și Muzeul de pre- și protoistorie.

Colocviul de la Berlin (vest) a constituit din toate punctele de vedere o reușită. Alături de interesul științific al comunicărilor, merită relevată importanța acestei reuniuni pentru întărirea legăturilor de colaborare dintre arheologii din diferitele țări ale Europei, legături întemciate pe contacte personale și pe schimbul de experiență și de idei. Pentru inițiativa generoasă și pentru organizarea perfectă a simpozionului, participanții au a fi recunoscători Fundației Alexander von Humboldt, inimoșilor săi animatori dr. H. Pfeiffer, secretar general, și dr. D. Papenfuss, precum și colegilor germani care au făcut totul pentru succesul acestei manifestări internaționale de amploare și, se poate spune, de prestigiu.

M. Babeș

COLOCVIUL ROMÂNNO-BRITANIC „DACII ȘI LOCUL LOR ÎN ISTORIA EUROPEI ÎN VREMEA LUI BUREBISTA”

Continuând o serie de întruniri de lucru anterioare ale istoricilor, arheologilor și epigrafiștilor români și englezi, colocviul desfășurat la Londra în perioada 1—6 mai 1980 a fost dedicat istoriei și civilizației geto-dacilor, privity în contextul european al epocii. Lucrările colocviului, organizat de către Centrul Marea Britanie — Europa de răsărit, au fost găzduite de Institutul de arheologie al Universității din Londra, care a creat condiții optime de desfășurare. Un mare merit în acest sens revine profesorului J. J. Wilkes (Londra), cunoscut specialist în domeniul arheologiei provincial-romane, care în calitatea sa de copreședinte al colocviului a depus stăruitoare și fructuoase eforturi atât în faza de pregătire, cât și în cursul desfășurării lucrărilor.

Din partea română, funcția de copreședinte al colocviului a fost îndeplinită de prof. D. M. Pippidi, membru corespondent al Academiei R. S. România, director al Institutului de arheologie din București, personalitate binecunoscută în lumea științifică engleză în calitatea sa de fost președinte al Federației Internaționale a Societăților de studii clasice, precum și aceea de „Corresponding Fellow” al Academiei Britanice.

Concepută ca un cadru de dezbateri aprofundată a tematicii anunțate, reuniunea de la Londra a antrenat un cerc, prin forța lucrurilor, limitat de participanți, nemijlocit interesați în progresul studiilor istorice, arheologice, epigrafice și lingvistice relative la geto-daci. Din partea delegației române au fost prezentate trei comunicări, iar din partea engleză șase. Vom încerca să le rezumăm în puține cuvinte, în ordinea în care au fost susținute.

Prof. R. A. Crossland (Scheffeld) a abordat în comunicarea sa unele probleme generale de lingvistică tracică, insistând asupra raporturilor dintre dialectul daco-moeslan și cel sud-tracic. Subliniind strânsa înrudire a celor două dialecte, autorul se apropie de poziția lingviștilor români și se distanțează de opinia lui Vl. Georgiev, după care am avea de-a face cu două limbi deosebite.